

Bonnkonvensjonen

Innholdsfortegnelse

- 1) Bonnkonvensjonens liste 1
- 2) Bonnkonvensjonens liste 2

Bonnkonvensjonen

Publisert 11.12.2015 av Miljødirektoratet

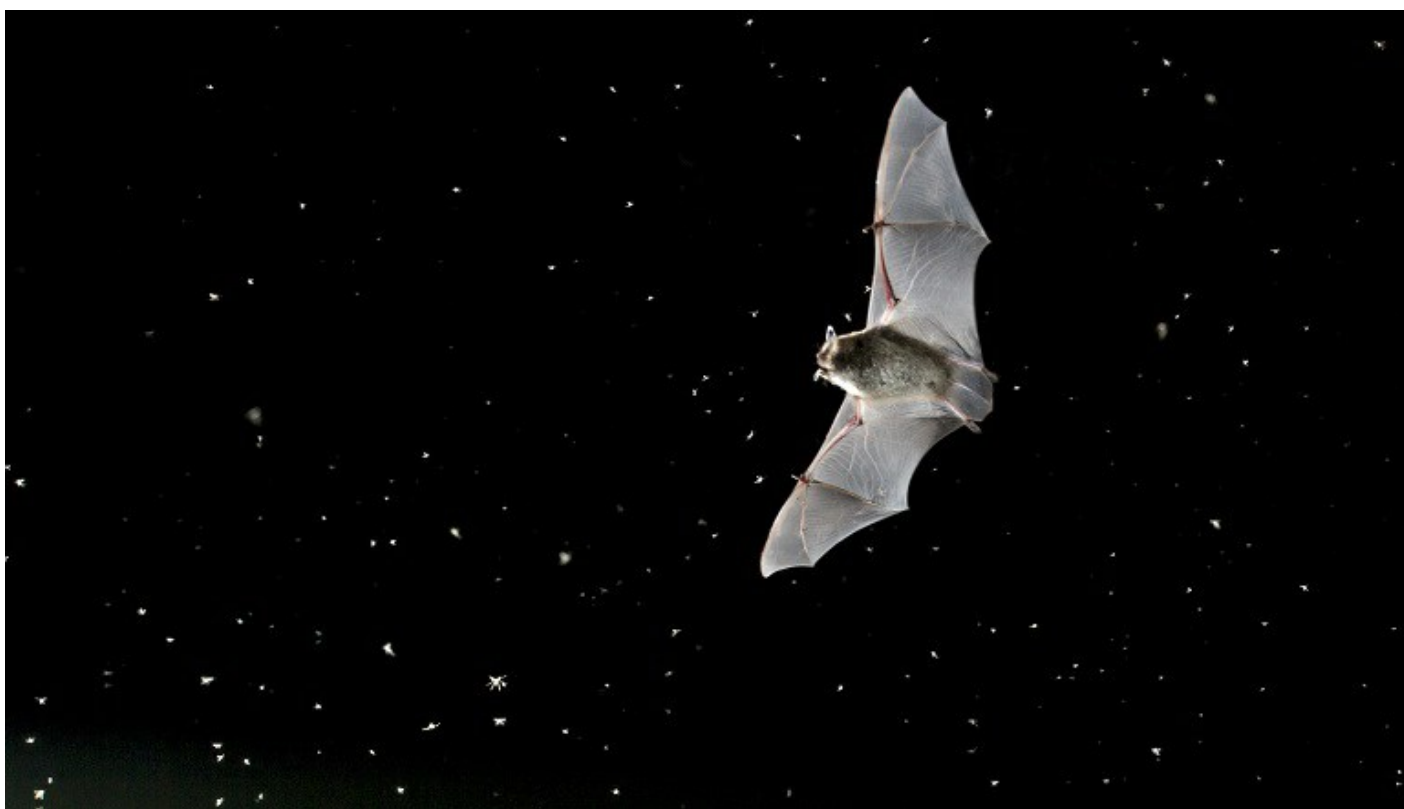
Bonnkonvensjonen er en global avtale om beskyttelse av trekkende arter av ville dyr som regelmessig krysser nasjonale grenser. Bonnkonvensjonen trådte i kraft i 1979. Til sammen 122 land har sluttet seg til konvensjonen.

Bonnkonvensjonens Liste 1 omfatter trekkende arter hvor hele bestanden, eller deler av den, står i fare for å bli utryddet. Dvergås, vår mest truede gås, står på denne listen. Foto: Ingar Jostein Øien.

Havørn står oppført på Bonnkonvensjonens liste I. Foto: Kim Abel, naturarkivet.no

Flere flaggermusarter er oppført på Bonnkonvensjonens liste II, bl a Vannflaggermus (*Myotis daubentonii*). Denne flaggermusarten finnes i lavereliggende deler av Sør-Norge nord til Trøndelag. Her flyr den lavt over stille vannflater på jakt etter insekter. Foto: Kim Abel, naturarkivet.no

To lister

Bonnkonvensjonen opererer med to lister med ulik grad av tiltak:

- **Liste 1** omfatter trekkende arter hvor hele bestanden, eller deler av den, står i fare for å bli utryddet. Medlemslandene er forpliktet til å sørge for å beskytte både artene og deres levesteder gjennom strenge vernetiltak. Listen omfatter blant annet fire hvalarter og tre fuglearter som finnes i Norge.
- **Liste 2** er mer omfattende og inneholder arter som vanligvis ikke er truet av utryddelse. Internasjonalt samarbeid er imidlertid påkrevet for å sikre artene tilstrekkelig vern. Medlemslandene skal bestrebe seg på å inngå regionale avtaler og handlingsplaner som sikrer bestandene. Eksempler på slike avtaler som Norge deltar i er avtalen om vern av flaggermus i Europa, avtalen om vern av albatrosser og petreller, avtalen om vern av vannfugl i Europa og Afrika og avtalen om vern av rovfugler i Europa, Afrika og Asia.

Nasjonale forpliktelser

Bonnkonvensjonen har spesiell fokus på utvikling av handlingsplaner for de listede artene. Det er for eksempel laget internasjonale handlingsplaner for dverggås, åkerrikse og svarthalespove.

Som en oppfølging av internasjonale avtaler og handlingsplaner er det satt i verk arbeide med nasjonale handlingsplaner for en rekke arter i Norge. Foreløpig er nasjonal handlingsplan ferdigstilt for åkerrikse, hubro, hortulan og dverggås. Nye planer under utarbeidelse gjelder for blant andre hornedykker og svarthalespove.

Internasjonal konvensjon

Forpliktende internasjonal avtale som inngås skriftlig mellom stater eller organisasjoner. En konvensjon er juridisk bindende og reguleres av internasjonal rett.

1. Bonnkonvensjonens liste 1

Publisert 11.12.2015 av Miljødirektoratet

Bonnkonvensjonens Liste 1 omfatter trekkende arter hvor hele bestanden, eller deler av den, står i fare for å bli utryddet. Medlemslandene er forpliktet til å sørge for å beskytte både artene og deres levesteder gjennom strenge vernetiltak. Listen omfatter blant annet fire hvalarter og tre fuglearter som finnes i Norge.

Norske arter på Bonnkonvensjonens liste 1

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Liste
Blåhval	<i>Balaenoptera musculus</i>	I
Brugde	<i>Cetorhinus maximus</i>	I
Dverggås	<i>Anser erythropus</i>	I
Grønlandshval	<i>Balaena mysticetus</i>	I
Havørn	<i>Haliaeetus albicilla</i>	I
Knølhval	<i>Megaptera novaeangliae</i>	I
Nordkaper	<i>Eubalaena glacialis</i>	I
Stellerand	<i>Polysticta stelleri</i>	I

Bonnkonvensjonen

Bonnkonvensjonen er en global avtale om beskyttelse av trekkende arter av ville dyr som regelmessig krysser nasjonale grenser. Bonnkonvensjonen trådte i kraft i 1979.

2. Bonnkonvensjonens liste 2

Publisert 11.12.2015 av Miljødirektoratet

Bonnkonvensjonens Liste 2 er mer omfattende enn Liste 1 og inneholder arter som vanligvis ikke er truet av utryddelse. Internasjonalt samarbeid er imidlertid påkrevet for å sikre artene tilstrekkelig vern. Medlemslandene skal bestrebe seg på å inngå regionale avtaler som sikrer vern. Eksempler på slike er avtalen om vern av flaggermus i Europa, albatrossavtalen og avtalen om vannfugl i Europa og Afrika.

Norske arter på Bonnkonvensjonens liste 2

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Liste
Avosett	<i>Recurvirostra avosetta</i>	II
Bergand	<i>Aythya marila</i>	II
Boltit	<i>Charadrius morinellus</i>	II
Brandtflaggermus	<i>Myotis brandtii</i>	II*
Bredøreflaggermus	<i>Barbastellus barbastellus</i>	II*
Brugde	<i>Cetorhinus maximus</i>	II
Brunnakke	<i>Anas penelope</i>	II
Børsteflaggermus	<i>Myotis nattereri</i>	II*
Delfin	<i>Delphinus delphis</i>	II NØ+
Dobbeltbekkasin	<i>Gallinago media</i>	II
Dvergfalk	<i>Falco columbarius</i>	II
Dvergflaggermus	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	II*
Dverg-fluesnapper	<i>Ficedula parva</i>	II
Dverglo	<i>Charadrius dubius</i>	II
Dvergsnipe	<i>Calidris minuta</i>	II
Fiskeørn	<i>Pandion haliaetus</i>	II

Fjellmyrløper	<i>Limocola falcinellus</i>	II
Fjellvåk	<i>Buteo lagopus</i>	II
Fjæreplytt	<i>Calidris maritima</i>	II
Gravand	<i>Tadorna tadorna</i>	II
Grindhval	<i>Globicephala melaena</i>	II NØ
Grønnstilk	<i>Tringa glareola</i>	II
Grå-fluesnapper	<i>Muscicapa striata</i>	II
Grågås	<i>Anser anser</i>	II
Gulneblom	<i>Gavia adamsii</i>	II
Havelle	<i>Clangula hyemalis</i>	II
Havert	<i>Halichoerus grypus</i>	II Ø
Heilo	<i>Pluvialis apricaria</i>	II
Hvithval	<i>Delphinapterus leucas</i>	II
Hvitkinngås	<i>Branta leucopsis</i>	II
Hønehauk	<i>Accipiter gentilis</i>	II
Håbrann	<i>Lamna nasus</i>	II
Isbjørn	<i>Ursus maritimus</i>	II
Islom	<i>Gavia immer</i>	II
Jaktfalk	<i>Falco rusticolus</i>	II
Kanadagås	<i>Branta canadensis</i>	II
Knekkand	<i>Anas querquedula</i>	II
Knoppsvane	<i>Cygnus olor</i>	II
Kongeørn	<i>Aquila chrysaetos</i>	II
Kortnebbgås	<i>Anser brachyrhynchus</i>	II

Krikkand	<i>Anas crecca</i>	II
Kvinand	<i>Bucephala clangula</i>	II
Kvitnos	<i>Lagenorhynchus albirostris</i>	II NØ
Kvitskjeving	<i>Lagenorhynchus acutus</i>	II NØ
Laksand	<i>Mergus merganser</i>	II
Langøreflaggermus	<i>Plecotus auritus</i>	II*
Lappfiskand	<i>Mergus albellus</i>	II
Lerkefalk	<i>Falco subbuteo</i>	II
Makrellterne	<i>Sterna hirundo</i>	II
Musvåk	<i>Buteo buteo</i>	II
Myrhauk	<i>Circus cyaneus</i>	II
Myrrikse	<i>Porzana porzana</i>	II
Myrsnipe	<i>Calidris alpina</i>	II
Narhval	<i>Monodon monoceros</i>	II
Nebbhval	<i>Hyperoodon ampullatus</i>	II
Nise	<i>Phocaena phocaena</i>	II NØ+
Nordflaggermus	<i>Eptesicus nilssonii</i>	II*
Praktærfugl	<i>Somateria spectabilis</i>	II
Pigghå	<i>Squalus acanthias</i>	II
Ringgås	<i>Branta bernicla</i>	II
Rødnebbterne	<i>Sterna paradisaea</i>	II
Sandlo	<i>Charadrius hiaticula</i>	II
Sangsvane	<i>Cygnus cygnus</i>	II
Siland	<i>Mergus serrator</i>	II

Sivhauk	<i>Circus aeruginosus</i>	II
Sjørørre	<i>Melanitta fusca</i>	II
Skimmelflaggermus	<i>Vespertilio murinus</i>	II*
Skjeand	<i>Anas clypeata</i>	II
Skjeggflaggermus	<i>Myotis mystacinus</i>	II*
Skogsnipe	<i>Tringa ochropus</i>	II
Smålom	<i>Gavia stellata</i>	II
Snadderand	<i>Anas strepera</i>	II
Snøgås	<i>Anser caerulescens</i>	II
Sothøne	<i>Fulica atra</i>	II
Spekkhogger	<i>Orcinus orca</i>	II
Splitterne	<i>Sterna sandvicensis</i>	II
Spurvehauk	<i>Accipiter nisus</i>	II
Steinkobbe	<i>Phoca vitulina</i>	II ØV
Stjertand	<i>Anas acuta</i>	II
Stokkand	<i>Anas platyrhynchos</i>	II
Storflaggermus	<i>Nyctalus noctula</i>	II*
Storlom	<i>Gavia arctica</i>	II
Svartand	<i>Melanitta nigra</i>	II
Svarthvit fluesnapper	<i>Ficedula hypoleuca</i>	II
Sædgås	<i>Anser fabalis</i>	II
Taffeland	<i>Aythya ferina</i>	II
Temminck- snipe	<i>Calidris temminckii</i>	II
Toppand	<i>Aythya fuligula</i>	II

Trane	<i>Grus grus</i>	II
Troll- flaggermus	<i>Pipistrellus nathusii</i>	II*
Tumler	<i>Tursiops truncatus</i>	II NØ+
Tundragås	<i>Anser albifrons</i>	II
Tårnfalk	<i>Falco tinnunculus</i>	II
Vandrefalk	<i>Falco peregrinus</i>	II
Vann-flaggermus	<i>Myotis daubentonii</i>	II*
Vepsevåk	<i>Pernis apivorus</i>	II
Vipe	<i>Vanellus vanellus</i>	II
Ærfugl	<i>Somateria mollissima</i>	II
Åkerrikse	<i>Crex crex</i>	II
Ål	<i>Anguilla anguilla</i>	II

Forklaring til koder i listene:

* = bare europeiske bestander

N = Nordsjøen

Ø = Østersjøen

NØ+ = Nordsjøen, Østersjøen, Middelhavet, Svartehavet og noen andre regioner

V = Vadehavet

Bonnkonvensjonen

Bonnkonvensjonen er en global avtale om beskyttelse av trekkende arter av ville dyr som regelmessig krysser nasjonale grenser. Bonnkonvensjonen trådte i kraft i 1979.